ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΗ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5690

ΑΠΕΒΗΣΑΝ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας διὰ τὴν Τρίτην, ἀπὸ αὐτῆς διὰ τὴν Πέμπτην καὶ ἀπὸ τῆς Πέμπτης διὰ τὴν προχθὲς Παρασκευὴν ἀνεβλήθη ἡ σύσκεψις τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς Ε. Κ. πρὸς συζήτησιν τοῦ «θέματος Βενιζέλου». Ἀλλὰ παρῆλθε καὶ ἡ Παρασκευὴ καὶ σιγὴ ἐκάλυψε τὸ ἐπίμαχον αὐτὸ ζήτημα. Ἤρχισαν ἐξαφανιζόμενα τὰ ἴχνη του. Παραμένουν, ὅμως, εἰς τὰς παρειὰς καὶ τῶν δύο συναρχηγῶν τὰ ἴχνη τῶν γρονθοκοπημάτων, τὰ ὁποῖα κατ' ἀλλήλων κατέφεραν. Ἴσως νὰ ἐχώρησε σιωπηρῶς ἀμοιβαία συγγνώμη. Ἀλλὰ δι' αὐτῆς, ὁπωσδήποτε, δὲν καλύπτεται τὸ τεράστιον θέμα τῆς ἠθικῆς τάξεως καὶ τῆς εὐπρεπείας, τὴν ὁποίαν δημοσίᾳ προσέβαλον οἱ διαπληκτισθέντες συναρχηγοί, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς τηρήσεως τῶν προσχημάτων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Εἴτε, ὅμως, ἀνασυνεκολλήθη, ἔστω καὶ συμβατικῶς, ἡ Ἕνωσις Κέντρου, εἴτε ὄχι, ἀνεπανόρθωτος θὰ παραμείνῃ ἡ καθίζησις τὴν ὁποίαν ἔχει ὑποστῆ. Δὲν εἶναι σημερινὸν τὸ κατάντημά της. Ἁπλῶς, ἐπεσημοποιήθη καὶ ἐπεσφραγίσθη μὲ ὅλον αὐτὸν τὸν τραγέλαφον Βενιζέλου.

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ εἰμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ, ὡς κόμμα ἔστω καὶ ἀπωτέρας διαδοχῆς καὶ ἐλπίδων. Ἡ Δημοκρατία χρειάζεται κοινοβουλευτικὸν διάλογον. Καί, ἀκριβῶς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῆς τῆς προϋποθέσεως, προϋποθέσεως εὐρυθμίας καὶ συγχρόνως ἐγγυήσεως διαρκείας, ὁ κ. Καραμανλῆς ἐστάθη πάντοτε γενναιόφρων καὶ εἰς ἠθικὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ εἰς οὐσιαστικὰς παροχάς. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου — ἐνθυμούμεθα ὅλοι — ηὐνοήθη ἀπὸ τὴν ΕΡΕ. Καὶ ἐξῆλθε τῶν ἐκλογῶν ἐνισχυμένη. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ ἰδία δὲν ἠθέλησε νὰ χειραγωγηθῇ ἀπὸ τὸ καταθλιπτικῶς βεβαρημένον παρελθόν της. Καὶ ἐσκεμμένως παρηρμήνευσε τὴν βελτιωμένην ἔκβασιν. Ἀντὶ τῆς συνέσεως προετίμησε τὸν δόλον. Σκοπός της ἡ πολιορκία τῆς Ἐξουσίας. Καί, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ὁ διάλογος κατέστη κακόπιστος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζει ἡ πτῶσις, ἡ αὐτοκατακρήμνισις, ἡ κυλίνδησις μέχρι τῆς ἐσχάτης βαθμίδος λαϊκῆς ἀνυποληψίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασεν. Ὁ ὀρυμαγδὸς τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν ὕβρεων κατὰ τῆς νομίμου Κυβερνήσεως, συνεπῶς καὶ κατὰ τῆς λαϊκῆς θελήσεως· ἡ διάβρωσις τῶν θεσμῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Παπανδρέου οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε νὰ κομπάζῃ· ἡ ἀναστάτωσις, τὴν ὁποίαν προεκάλεσε καὶ τὴν ὁποίαν μὲ γεροντικὸν πεῖσμα ἐπιδιώκει νὰ διαιωνίσῃ· ἡ μανιώδης προσπάθεια ἀνακοπῆς τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως· ὅλαι, τέλος πάντων, αἱ ἀηδεῖς πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς, ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσάμηνον, ἐκδηλώσεις καὶ ἀντιδράσεις ἔθεσαν αὐτομάτως τὴν συνείδησιν τοῦ Λαοῦ ἀντιμέτωπον πρὸς τοὺς ἐξάλλους δημοκόπους. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν ἐξέπληξεν, ὡς ἐφαντάζετο ὁ ἐραστὴς τῶν ἐντυπώσεων ἀρχηγός της. Ἀπεγοήτευσεν εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐξώργισεν ἔπειτα. Καὶ προεκάλεσε φαιδρότητα ἐν συνεχείᾳ. Καί, ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ κλίματος καὶ ἐνῷ ἀπεστερήθη ἐντελῶς κάθε πολιτικῆς φερεγγυότητος, ἀνέκυψαν μαινόμενοι οἱ ἐσωτερικοὶ «δεντεττισμοί», ἀφυπνίσθησαν παλαιαὶ μοχθηρίαι, αἱ ὁποῖαι ἐκρατοῦντο ἐν ναρκώσει, ἤρχισεν ἀδυσώπητος ἡ ἀλληλομαχία τῶν φατριῶν. Ὁ κ Βενιζέλος ἐνεθυμήθη, αἰφνιδίως, τοὺς τίτλους τοῦ τορπιλλητοῦ. Καὶ συγχρόνως τὴν ἀνάγκην νὰ κατασκευασθῇ, προκαταβολικῶς, ἄλλοθι διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν. Καὶ τὸ ἄλλοθι αὐτὸ νὰ εἶναι παραλλήλως ἐξοντωτικὸν καὶ διὰ τὸν κ. Παπανδρέου. «Μὲ ἕνα σμπάρο δύο τρυγόνια». Καὶ ὁ κ. Παπανδρέου, προβλέπων τὸν καταποντισμόν, τρέμει ὡσαύτως καὶ μὲ τὴν σκέψιν τῆς προγραφῆς του ἀπὸ τὸν συνεταῖρον τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος». Θὰ χρειασθῇ ἐδῶ νὰ ὑπομνησθῇ, ὅτι πρὸ ὀλίγων μηνῶν, εἰς τὴν Ἠλείαν, ἐν μέσῳ ἀηδῶν μελοδραματισμῶν, ὡρκίζετο δημοσίᾳ ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι δὲν φιλοδοξεῖ παρὰ νὰ εἶναι νεροκουβαλητὴς τοῦ ἀρχηγοῦ!!

Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Ἀγωνίζονται, τώρα, μερικοὶ καλοπροαίρετοι νὰ παραστήσουν τοὺς ναυαγοσώστας! Νὰ γεφυρώσουν τὸ ρῆγμα. Νὰ κλείσουν τὸ χάσμα. (Καὶ εἶναι οἱ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τῆς μεσολαβητικῆς προσπαθείας πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ παρελθὸν οὐδέποτε ἐπίστευσαν καὶ ἀσφαλῶς καὶ τώρα δὲν πιστεύουν εἰς τὰς ἡγετικὰς ἱκανότητας τοῦ κ. Παπανδρέου. Τὸν θέλουν κυβερνήτην τοῦ σκάφους, διὰ νὰ σωθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι. Ἀρχηγοὶ καὶ αὐτοὶ κάποτε, παρητήθησαν τῶν ἀξιώσεων τῆς ἡγεσίας, μόνον διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Βουλήν). Ἐρωτᾶται, ὅμως : Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ πρόκειται; Καὶ αὐτὸ ἐνδιαφέρει; Ἔστω ὅτι «ἀποκαθίσταται» ἡ «ἑνότης».. Ὑπάρχει, ἀρά γε, τρόπος νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ ἡ κοινὴ πίστις; Αὐτοί, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι θὰ ζητήσουν ἐμπιστοσύνην; Καὶ κυριολεκτικώτερον : Αὐτὴ ἡ ἀγρία συμπλοκὴ εἰς τὸ παρασκήνιον, θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ προσκήνιον ὡς ἕνωσις, διὰ νὰ ζητήσῃ τοῦ Λαοῦ τὴν ψῆφον;

Εἶναι εὔκολον νὰ φαντασθῇ καὶ ὁ ἁπλοϊκώτερος Ἕλλην τί θὰ συνέβαινεν εἰς τὸν τόπον, ἐάν, ἔστω καὶ δι' ἓν εἰκοσιτετράωρον, ἔφθανεν ἡ διαβόητος Ἕνωσις Κέντρου εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Εἶναι εὔκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς ποία καταρράκωσις, ποία διάλυσις, ποία ἀποσύνθεσις θὰ εἰσέβαλλεν ἀμέσως, μὲ τοὺς πεφυσιωμένους ἀνθρώπους τοῦ χάους, μὲ τοὺς δεξιοτέχνας τῶν παραλογισμῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν τί ζητοῦν καὶ τί λέγουν.

Ἂς ἀφεθοῦν, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς λογαριασμούς των. Ἔσπειραν θυέλλας. Ἀνέμους θὰ εἰσπράξουν. Ὁ τόπος, πάντως, δὲν θὰ κινδυνεύσῃ. Οὔτε ἀπὸ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὰς ἐκλογάς, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀποχήν των. Διότι ὁ τόπος τοὺς ἐγνώρισε καὶ τοὺς γνωρίζει. Τοὺς ἐγνώρισεν ὡς Κυβέρνησιν καὶ ἐνθυμεῖται τὴν ἀστάθειαν καὶ τὴν δυστυχίαν. Τοὺς γνωρίζει ὡς ἀντιπολίτευσιν καὶ αἰσθάνεται ἀποτροπιασμὸν διὰ τὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας εἰσήγαγον. Δὲν εἶναι, δυστυχῶς, αὐτό, ποὺ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι. Ἀπεδείχθησαν κατώτεροι καὶ τοῦ τελευταίου ὀπαδοῦ των. Καὶ ἀπέβησαν δημόσιος κίνδυνος.

Δακτυλοδεικτούμενοι, τώρα, μισούμενοι καὶ ἀνερμάτιστοι, κατεπτοημένοι καὶ παραλογιζόμενοι, προχωροῦν πρὸς τὸ τέλος τῆς κωμωδίας, τὴν ὁποίαν ἐπὶ εἴκοσι μήνας ἔπαιξαν. Καὶ θὰ εἶναι τὸ τέλος ὀδυνηρὸν δι' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν στοιχεῖον ἀνωμαλίας καὶ τροφῆς κινδύνων. Διότι αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ἡ Ἕνωσις Κέντρου : Ἐργαστήριον δυστυχίας καὶ συμφορῶν, ἀναταραχῶν καὶ ἠθικῆς ἀναρχίας.

ΕΠΕΔΟΘΗ ΧΘΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΥ ΤΗΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΗΔΗ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΝ ΘΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΧΕΙ ἡ ἀπάντησις, χρήζει ὅμως προσεκτικῆς μελέτης

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΧΩΡΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ὁ Βούλγαρος ἐπιτετραμμένος ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν πρωθυπουργὸν κ. Πιπινέλην καὶ ἐπέδωσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προτάσεων διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν Ἑλληνο - Βουλγαρικῶν σχέσεων.

Ὁ κ. Πιπινέλης, ἀπαντῶν εἰς τὸν Βούλγαρον ἐπιτετραμμένον, εἶπεν ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως χρήζει προσεκτικῆς μελέτης, ἐκ τῆς πρώτης ὅμως ἀναγνώσεως διεπίστωσεν εὐχαρίστως ὅτι ἔχει θετικὰ σημεῖα.

Αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, εἶναι ὅτι ἡ Βουλγαρία ἀπεδέχθη ὡρισμένας προτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν πρότασιν περὶ καταβολῆς τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων, δέχεται δὲ τὴν ἔναρξιν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Ὡς ἐγνώσθη, ἡ μέλλουσα νὰ ὑπογραφῇ συμφωνία μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ρυθμίζουσα τὸ θέμα τῶν ἐπανορθώσεων, θὰ ὑπογραφῇ τότε καὶ μόνον, ἐφ' ὅσον λυθῇ τὸ θέμα τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἡ Βουλγαρία δεχθῇ νὰ καταβάλῃ εἰς δολλάρια μέρος τῆς ἐπιδικασθείσης ὑπὸ τῆς συνθήκης εἰρήνης πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ἐξ ἄλλου, οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι ἔλεγον σήμερον, ὅτι εἰς τὸν Βαλκανικὸν χῶρον ἔχει ἀρχίσει ἀπό τινος ἡ διαμόρφωσις ἑνὸς νέου κλίματος, εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐπελθούσης μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων συνεννοήσεως. Ἡ Σοβιετικὴ διπλωματία, ὡς ἐτονίζετο, στρέφει ἤδη τὴν προσοχήν της ἐμφανῶς εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ στόχος αὐτῆς ἐμφανίζονται ἐκ νέου ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία.

Εἰδικώτερον διὰ τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καθίσταται μέγιστον, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο πάντοτε ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, οὐδέποτε ὅμως ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἰδικῶν της δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων.

Πάντως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρακολουθεῖ μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν τὰς σημειουμένας εἰς τὸν Βαλκανικὸν χῶρον ἐξελίξεις. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς Βελιγράδιον μελετᾶται ἐπίσης μὲ τὴν δέουσαν προσοχήν, ἀλλὰ δὲν ἐκφράζονται ἀνησυχίαι ὅτι αὕτη θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐντυπωσιακὰς συνεπείας, δεδομένου ὅτι ἀποκλείεται ἡ περίπτωσις ἐπανόδου τῆς Γιουγκοσλαβίας εἰς τὸ Σοβιετικὸν στρατόπεδον. Δὲν τὴν ἐπιθυμοῦν — ὅπως προσθέτουν οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι — σήμερον οὔτε τὸ Βελιγράδιον, οὔτε ἡ Μόσχα, καὶ προστίθεται ὅτι ἡ διατήρησις καλῶν σχέσεων μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ διὰ τὸ Βελιγράδιον ἀντιστάθμισμα εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίας, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ.

Ἰδιάζουσα, ὅμως, βαρύτης ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Κροῦστσεφ, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς τυχὸν ἐπικειμένης Βουλγαρο - Γιουγκοσλαβικῆς συνεννοήσεως. Ἀρμόδιοι διπλωματικοὶ κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν ὑπεγράμμιζον σήμερον, ἀναφορικῶς μὲ τὰς προτάσεις τῆς Βουλγαρίας, αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν εἰς τὰ πλαίσια τῆς διασκέψεως ἀφοπλισμοῦ τῆς Γενεύης, περὶ παρατηρητῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὰς ἄλλας Βαλκανικὰς χώρας, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ἄσχετον μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν πρὸ ἡμερῶν συμφωνίαν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Μία νέα βιομηχανία ἐθεμελιώθη χθὲς εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν

Ἱδρυταί: Ὁ ΟΧΟΑ, ἡ Ἐθνικὴ καὶ ἡ «Πειραϊκὴ»

ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΣΤΟΙΧΙΣΗ 150 ΕΚΑΤ. ΔΡΧ.

Τὴν 9.30 πρωϊνὴν χθὲς, παρουσία τῶν ὑπουργῶν Βιομηχανίας κ. Γεωργ. Δροσοπούλου καὶ Παιδείας κ. Χριστοφ. Στράτου, ἐγένετο παρὰ τὰ Κρῦα Ἰτεῶν καὶ εἰς χῶρον ὑπερκείμενον τοῦ Ε'. Ἐργοστασίου τῆς «Πειραϊκῆς — Πατραϊκῆς», ἡ κατάθεσις θεμελίου λίθου τῆς νέας βιομηχανίας βάμβακος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ βαμβακουργία».

Ἡ νέα αὕτη βιομηχανικὴ μονάς, δυνάμεως 36.000 ἀτράκτων, ἱδρύεται τῇ συμμετοχῇ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοῦ ΟΧΟΑ καὶ τῶν ἐθνικῶν πραγματοποιήσεων.

Καταλήγων, ὁ κ. Κατσάμπας, ηὐχαρίστησε τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συμπαράστασίν της, τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζαν καὶ τὸν ΟΧΟΑ, διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀναληφθεῖσαν σοβαρὰν προσπάθειαν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Γ. Δροσόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀνεγειρομένη βιομηχανία ἀποτελεῖ συντελεστὴν προόδου διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, ἡ πολύτιμος δὲ πεῖρα τῆς Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Χριστοφόρου Κατσάμπα ἀποτελοῦν ἐγγυήσεις ἐπιτυχίας τῆς ὅλης προσπαθείας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης ἑορτῆς, εἰς τοὺς παρισταμένους προσεφέρθησαν γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικά.

Ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Γεώργ. Δροσόπουλος ἐνῶ καταθέτει τὸν θεμέλιον λίθον τῆς νέας βιομηχανίας

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Ἠγουμενίτσα – Κέρκυρα

Στὸ λιμανάκι αὐτὸ ἔχουν γίνει ἀναπόφευκτες μεταβολὲς καὶ μυαλωμένα πέρασε ἀπὸ κεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ τουρισμοῦ. Ρεστωράν καὶ καφενεῖα, μαζὶ μὲ μικροσκοπικὰ παρτέρια, διαλαλοῦν μὲ δυνατὴ φωνὴ τὴν ὕπαρξη κάποιου ἐνδιαφέροντος. Τὸ φέρρυ - μπὸτ ἔρχεται σᾶν φίλος, γιὰ νὰ θέσῃ τέρμα στὸν κόπο τοῦ ταξιδιοῦ. Καὶ γεμᾶτο κόσμο ξεκινάει, περνώντας κοντὰ ἀπὸ μεγάλα πράσινα κομμάτια γῆς, ποὺ ἔπειτ' ἀπὸ λίγο γίνονται μικρὲς καστανὲς γραμμίτσες. Ἡ συγκοινωνία, καλοοργανωμένη, εἶναι μιὰ διευκόλυνση καὶ μεγαλώνει τὸν ἀριθμὸ τῶν ξένων. Σὲ δυὸ ὧρες, τὸ μάτι ἀγγίζει τὰ χτίσματα τοῦ τόπου, ποὺ ὁ Θεὸς ἔβαψε ἀνοικτογάλαζα. Κέρκυρα, κυρὰ καὶ σουλτάνα πάνω στὸ Ἰόνιο. Ἀπὸ μακρυὰ βλέπεις νὰ χάσκουν τὰ χτίσμά της, ντυμένα παράταιρα.

Τὸ ξενοδοχεῖο «Κορφοῦ» δεσπόζει κοντὰ σὲ πανάρχαιες πολυκατοικίες, ποὺ ἐκφράζουν βουβὰ τὴν ἀγωνία τους. Στατικὴ ἡ καρδιὰ τῆς πόλης, ἀνάλλαχτη μέσα στὰ γέρικα καντούνια της, ρυθμισμένη μὲ τὸ Βενετσιάνικο γοῦστο, προχωρεῖ πρὸς τὸ μοντέρνο, χτίζοντες βίλλες καὶ σύγχρονες πολυκατοικίες. Προχωρεῖ πρὸς τοὺς νέους νόμους τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, χωρὶς νὰ καταργῇ τὴν ἀφοσίωσή της στὸ παλιό, ποὺ ἔχει καταγράψει καὶ τὴν ἱστορία της. Τὰ μαγαζάκια της, ἡ ἀγορά της, τὰ καντούνια της, εἶναι βίωσή της, ποὺ πορεύεται μὲ τσαχπινιά, ἀνάμεσα στὶς νέες ἀπαιτήσεις. Μὰ κάτι ντελικᾶτο, κάτι αἰσθητικὸ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὶς δύο ἐποχές, ποὺ δένονται ἁρμονικὰ σᾶν δυὸ ἀγάπες.

Τὸ ἀθάνατο αὐτὸ χθὲς τοῦ νησιοῦ ἀγκαλιάζεται μὲ τὸ σήμερα καὶ εἶναι δυὸ ἀκρότητες, ποὺ ἀνταποκρίνονται στὴν ἰσορρόπηση μιᾶς ἰδιαίτερης ὁμορφιᾶς. Τὸ χρῶμα αὐτὸ τῆς παληοσύνης κάνει τὴν Κέρκυρα νὰ μοιάζῃ μὲ ἀρχόντισσα παληοῦ καιροῦ, ποὺ θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ τυπικό της ἀνάλλαχτο. Θρονιασμένο τὸ νησὶ στὴ σταυροποριὰ τοῦ Ἰονίου, στάθηκε ἡ λειχουδιὰ κάθε κατακτητὴ καὶ κάθε ζευζέκη. Σκύβει τὸ νησὶ τὸ κεφάλι του στοὺς Βενετούς, ποὺ ἐκυριάρχησαν στὴν Κέρκυρα ὡς τὸ 1797. Ἀλλὰ καὶ πειρατὲς καὶ Τοῦρκοι τὸ πόθησαν καὶ τὸ πολιόρκησαν καὶ τὸ χτύπησαν ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἡ συνθήκη τοῦ Τιλσὶτ ἔδωσε τὴν Ἑπτάνησο στὸ Ναπολέοντα. Τὸ 1815, στὴ συνθήκη τῶν Παρισίων, ἀποφασίζεται ἡ ἵδρυση Ἡνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν. Οἱ Ἄγγλοι πολιτεύθηκαν μὲ στοργὴ γιὰ τὸ νησί. Μὰ ἡ καρδιὰ τοῦ τόπου ζήταγε τὴν Ἕνωση, πού, τέλος, πραγματοποιεῖται τὸ 1864. Φεύγοντας, τότε, ὁ Ἄγγλος ἁρμοστὴς Στόρς παρέδωσε ἄλικο καὶ ἁμόλευτο τὸ αἷμα τοῦ τόπου στὴν μητέρα Ἑλλάδα. Τὸ εἶχε κάμει δῶρον στὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Α'. Ἐρωτοσύρθηκαν στὰ κάλλη τῆς Κέρκυρας ἕνα σωρὸ σπορές. Ὀχτροπατήθηκε τὸ χῶμα της καὶ διαφεντεύτηκε ἀπὸ χίλιους καταχτητὲς τὸ κορμί της. Μὰ ἡ καρδιά της κράτησε τὴ διαμαντόπετρα τῆς λευτεριᾶς της ἀτόφια. Τὴ ζήλεψαν καὶ τὴ φθόνησαν πολλοί, γιατί τὰ θέμελά της στεριώνουν ἕνα πέρασμα ἀξιοπρόσεχτο.

Μὰ ὅλες αὐτὲς τὶς ἁρπαχτικὲς ἀγέλες τὶς ἔκαμε πέρα, ὅπως λένει ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας, ποὺ τ' ὄνμά του τρεμίζει στὰ στόματα τῶν Κερκυραίων καὶ ἁπλώνεται στὰ πλάτη, γεμίζοντας μὲ τὸν ἀχό του τὶς ψυχές. Τέσσαρες φορὲς τὸ χρόνο λιτανεύεται ὁ Ἅγιος ἐκεῖ. Μιὰ τὸ Μεγάλο Σαββάτο, σὲ ἀνάμνηση ἑνὸς θαύματος, μιὰ τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων, ποὺ ἡ πόλη ἐλυτρώθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιδημία τῆς πανώλης, μιὰ στὶς ἔντεκα Αὐγούστου, ποὺ ἐγλύτωσε τὸ νησὶ ἀπὸ κάποια ἐπιδρομή. Τότε, λένε, πὼς ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ἐμφανίστηκε μὲ τὸ σταυρὸ στὸ χέρι καὶ ἄρχισε νὰ καταδιώκῃ τοὺς Τούρκους. Καὶ ἡ τετάρτη γίνεται τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ Νοέμβρη, ποὺ ὁ Ἅγιος ἔσωσε πάλι τὴν Κέρκυρα. Ἔτσι, ἡ Κέρκυρα, ποὺ βρίσκεται στὸ στόμα τῆς Ἀδριατικῆς, εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος Ἑλληνικὸς σταθμὸς πρὸς τὴ Δύση. Τὰ ντεντελλωτὰ κολλάρα ποὺ τὴν περιζώνουν, τὴν ἀφήνουν νὰ παιζογλεντᾷ μονάχη της πάνω στὸ γαλανὸ ὀντᾶ της. Κάθε ταξιδευτὴς ζυγώνει νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐρωτόχαϊδά της μὲ γαυρωμένο πάθος ἐραστοῦ. Ὅλοι ἀδημονοῦν νὰ ὁσμιστοῦν τὸν ἴδρωτα ἀπὸ τὴς μασχάλες τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ ὅλοι θέλουν νὰ πλησιάσουν τὴ βολικὴ νύφη, ποὺ ἁπλώνει καλεστικὰ τὰ μπράτσα της μέσα στὸ Ἰόνιο.

Συνεχίζω.

ΕΥΑ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΔΙΚΑΙΑΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΟΥ "ΓΛΑΥΚΟΥ„

Αἱ ὀργανώσεις τῆς πόλεως ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ δήμευσις τῆς ἑταιρίας

Ἡ ΔΕΗ πρὸ τοῦ λαϊκοῦ αἰσθήματος

ΔΕΣΜΕΥΕΤΑΙ ΝΟΜΙΚΩΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΩΣ ΔΙΑ ΝΕΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΩΝ 112 ΕΚ. ΔΡΧ.

Αἱ ὀργανώσεις τῶν παραγωγικῶν καὶ ἐργαζομένων τάξεων τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν συμπαρίστανται ἀποφασιστικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Δήμου διὰ μίαν δικαίαν καὶ πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ «Γλαύκου».

Θεωροῦν ἀπαράδεκτον τὴν προσπάθειαν τῆς ΔΕΗ ὅπως ἐξαγοράσῃ τὴν ἀκμαίαν καὶ πρότυπον δημοτικὴν ἐπιχείρησιν ἠλεκτρισμοῦ ὑπὸ δρουμ, ἰσοδυναμοῦντας πρὸς δήμευσιν. Καὶ εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ ἀγωνισθοῦν παντοιοτρόπως διὰ νὰ ἀποτρέψουν τὸν κίνδυνον αὐτόν, δοθέντος ὅτι ὁ «Γλαῦκος» ἔχει συμβάλει εἰς τὴν πρόοδον τῶν Πατρῶν καὶ σήμερον ἡ τύχη του συνδέεται μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου καὶ ὁλοκλήρου τῆς πόλεως.

Ὅλως ἰδιαιτέρως θεωροῦν αἱ ὀργανώσεις ἀπαράδεκτον τὴν στάσιν τῆς παρούσης διοικήσεως τῆς ΔΕΗ, ἡ ὁποία, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ μετὰ τοῦ «Γλαύκου» καὶ τοῦ Δήμου Πατρέων τὰς διαπραγματεύσεις ἐκ τοῦ σημείου, εἰς ὃ αὗται εἶχον διακοπῇ μετὰ τῆς προηγουμένης διοικήσεως, ἦτοι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 112 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀποτελοῦντος τὴν τελευταίαν προσφορὰν, δεσμεύουσαν καὶ νομικῶς καὶ ἠθικῶς τὴν Δημοσίαν Ἐπιχείρησιν Ἠλεκτρισμοῦ, ὑπανεχώρησε καὶ ἠξίωσε νέας διαπραγματεύσεις περὶς τοῦ ποσοῦ τῶν 70 ἢ 80 ἑκατομμυρίων. Τοῦτο ὅλως ἰδιαιτέρως κρατεῖ ἐν ἀγανακτήσει τὰς ὀργανώσεις τῆς πόλεως.

Ἐπίσης αἱ ὀργανώσεις καταδικάζουν τὴν ἀπόπειραν τῆς Δ. Ε.Η. ὅπως τὴν ἐπὶ τετραετίαν ἐκκρεμοῦσαν ὑπόθεσιν τοῦ «Γλαύκου» τερματίσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῆς παρούσης ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, μὴ ἐχούσης ἐνδεχομένως εὐρυτέραν ἐξουσίαν ἵνα λύσῃ τὸ ὅλον ζήτημα, παρεμβαίνουσα εἰς τὴν μεταξὺ ΔΕΗ καὶ Πατρῶν διένεξιν. Συγκεκριμένως, αἱ ὀργανώσεις καταδικάζουν τὴν ἀπὸ μέρους τῆς ΔΕΗ καὶ κατὰ